

ΚΟΚΚΙΝΟ ΝΗΣΙ - L'ILL ROUGE

Σκηνοθεσία: Ρομπέν Καμπιγιό

Σενάριο : Ρομπέν Καμπιγιό, Ζιλ Μαρσάν, Ζαν-Λικ Ραχαριμανάνα

Ηθοποιοί: Νάντια Τερέσκιεβιτς, Κιμ Γκουτιέρες, Σαρλί Βοσέλ, Σοφί Γκιλεμίν, Αμελί Ρακοτοαριμαλάλα

Φωτογραφία: Ζαν Λαπουαρί

Μοντάζ: Ρομπέν Καμπιγιό, Στεφανί Λεζέρ, Ανίτα Ροθ

Μουσική: Αρνό Ρεμποτινί

Χώρα : Γαλλία, Βέλγιο, Μαδαγασκάρη (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 117’

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 3 υποψηφιότητες καλύτερης διεθνούς ταινίας, σε 3 φεστιβάλ, Haifa International Film Festival 2023, San Sebastian International Film Festival 2023 και Goteborg Film Festival 2024.

Μια ονειρική ταινία ενηλικίωσης, αποικιοκρατίας και ανθρωπίνων σχέσεων. Μία ωραία ιστορία στη γαλλική αεροπορική βάση της εξωτικής Μαδαγασκάρης, ιδωμένη μέσα από τα μάτια ενός παιδιού.

Αντι-αποικιοκρατικό δράμα του Ρομπέν Καμπιγιό. Αφού έκλεψε τις καρδιές μας με τους “120 Χτύπους το Λεπτό”, ο Καμπιγιό μας συστήνει στο “Κόκκινο Νησί”.

ΥΠΟΘΕΣΗ

Στις αρχές της δεκαετίας του '70, η Γαλλία δεν είναι πια η μεγάλη αποικιοκρατική δύναμη που ήταν κάποτε. Μόνο λίγες στρατιωτικές βάσεις στο εξωτερικό της έχουν απομείνει, όπως αυτή στην αφρικανική νησιωτική χώρα της Μαδαγασκάρης.

Στο εξωτικό νησί των '70s, ένα ευαίσθητο οκτάχρονο αγόρι από τη Γαλλία που λατρεύει τα κόμικς προσπαθεί να αφομοιώσει τον τροπικό παράδεισο γύρω του. Η ζωνρή φαντασία του φουντώνει από τα ερεθίσματα που δέχεται, και αρχίζει να κοιτά με διαφορετικό μάτι τα πράγματα -και τα κορίτσια- γύρω του, ανακαλύπτοντας μια διαφορετική πραγματικότητα... Σύντομα, θα έρθει αντιμέτωπο με τον κόσμο των μεγάλων και τις πρώτες ρωγμές στην ιδανική εικόνα που έχει πλάσει γι' αυτόν ο περίγυρος.

Αντλώντας από προσωπικές μνήμες, ο **Ρομπέν Καμπιγιό** του **120 Χτύποι το Λεπτό** σκηνοθετεί μια φαινομενικά διακριτική αλλά αφάνταστα πλούσια σε λεπτομέρειες ιστορία ενηλικίωσης, τοποθετημένη στο τέλος της αποικιοκρατίας. Η Ιστορία και η νοσταλγία συγκρούονται με τη λογική και την ηθική, κι ο σκηνοθέτης κρύβει μαεστρικά την ουσία σ' όσα δεν λέγονται, ταυτίζοντας τη ματιά του θεατή μ' αυτήν του μικρού ήρωά του.

«Αν και παιδί, και χωρίς να έχω καμία συναίσθηση του τι είναι αποικιοκρατία, ένιωθα πως εμείς οι Γάλλοι είμαστε κομμάτι μιας ανωμαλίας στο νησί», εξομολογείται ο σκηνοθέτης, ο οποίος έζησε μικρός σε παρόμοιες συνθήκες. «Αν και θυμάμαι τα πάντα από εκείνη την περίοδο, όπως τους κροκόδειλους που μας αγόρασε ο μπαμπάς, και είχα μια νοσταλγία για όσα έζησα εκεί, δεν ήθελα ποτέ να επιστρέψω πριν την ταινία. Νοιώθω πως η Μαδαγασκάρη ήταν ένας κλεμμένος παράδεισος. Και

δεν μιλώ μόνο για τους φυσικούς πόρους του νησιού, αλλά και για την ίδια του την ομορφιά».

Σε αυτό το τρυφερό δράμα από την οπτική γωνία του παιδιού, κινηματογραφημένο σε ένα εξωτικό τοπίο όπου σπανίως γυρίζονται ταινίες, ο Ρομπίν Καμπιγιό μας παραδίδει μια ταινία για το τέλος της αθωότητας και την αρχή ενός πιο αδυσώπητου κόσμου, που δεν είναι άλλος από τον κόσμο των μεγάλων.

Ανασυνθέτοντας θαυμαστά την εποχή στον τροπικό αυτό παράδεισο, όπου οι Γάλλοι στρατιωτικοί και οι καταπιεσμένες συμβίες τους ζουν σε μια “γυάλα”, δίνοντας έμφαση και στην πιο μικρή λεπτομέρεια μιας εποχής που έχει περάσει ανεπιστρεπτή, ο σκηνοθέτης καταφέρνει να μιλήσει για το προσωπικό αλλά και συλλογικό, και για το πόσο εγωκεντρικά αντιμετωπίζουμε τη ζωή, συχνά αγνοώντας τα μικρά δράματα που εκτυλίσσονται δίπλα μας (ακόμα κι όταν αυτά οφείλονται σε μας). Ταυτόχρονα σκύβει με μαεστρία στον παιδικό ψυχισμό (με απaráμιλλες τις σκηνές όπου το παιδί κρυφακούει και κατασκοπεύει τους μεγάλους), αλλά και στην ψυχολογία των νεαρών γαλλίδων συζύγων που ασφυκτούν από βρεμέραρα στην ξενιτιά, αποξενωμένες από τους συντρόφους τους.

Ένα έμμεσο σχόλιο στην αποικιοκρατική Γαλλία και την επίδρασή της στη ζωή άλλων λαών, χρόνια μετά την κατ’ όνομα ανεξαρτησία τους.

Ατμοσφαιρική, χαμηλής έντασης ιστορία ενηλικίωσης ενός αγοριού, αλλά και μιας ολόκληρης χώρας, στη σκιά έντονων κοινωνικών και πολιτικών αλλαγών.

...
Εμπνευσμένος από τις προσωπικές εμπειρίες του, ο γεννημένος στο Μαρόκο το 1962 Καμπιγιό περιγράφει πώς άρχισε να ανακαλύπτει τον κόσμο γύρω του μεγαλώνοντας στη γαλλική αεροπορική βάση στην οποία υπηρετούσε ο πατέρας του. Ως Τομά, παρακολουθεί με απορία τις καθημερινές οικογενειακές στιγμές, τις ιδιαίτερες και δημόσιες συζητήσεις, τις γιορτές και τις φιλικές συγκεντρώσεις, τις χαρές και τους τσακωμούς. **Από τα γεωπολιτικά συμφέροντα μέχρι τον έρωτα, προσπαθεί να καταλάβει καινούργιες γι’ αυτόν έννοιες, μπλεδισμένος ανάμεσα σε τρεις κόσμους:** του σπιτιού, της φαντασίας του (όπου πρωταγωνιστεί η κόμικς υπερασπίστρια του καλού Φαντομέτ) και εκείνον της πραγματικότητας εκεί έξω, όπου οι λαϊκές διεκδικήσεις, οι μάχες με τους αντάρτες και η γαλλική εξωτερική πολιτική γράφουν την ιστορία.

Η ανακοίνωση της οικογενειακής επιστροφής στην πατρίδα θα σημάνει το τέλος της αθωότητας ενός αγοριού, αλλά και μιας ολόκληρης χώρας, **όπως το περιγράφει μια χαμηλής έντασης, βραδύκαυστη και ατμοσφαιρική ιστορία ενηλικίωσης** στη σκιά έντονων κοινωνικών (η θέση της γυναίκας) και πολιτικών (το τέλος της αποικιοκρατίας) αλλαγών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Ευαίσθητη και πολιτική, μια προσωπική ταινία του Ρομπέν Καμπιγιό («120 Χτύποι το Λεπτό») για την ενηλικίωση σε μια Μαδαγασκάρη που με φόβο απογαλακτίζεται από τους Γάλλους άποικους.

Ο Ρομπέν Καμπιγιό εξελίσσεται σ’ έναν από τους πιο ενδιαφέροντες, πιο «μεταδοτικούς» σκηνοθέτες, με μια θαυμαστή ικανότητα να μοιράζεται προσωπικά βιώματα

μ’ έναν τρόπο που αγγίζει τον κάθε θεατή, ίσως για πάντα. Μετά από ξεχωριστές ταινίες («Ανάμεσα στους Τοίχους», «Eastern Boys», το πολυβραβευμένο «120 Χτύποι το Λεπτό»), με τη νέα του ταινία, πηγαίνει πιο πίσω και πιο μακριά, στα παιδικά του χρόνια μια και ο ίδιος γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μαρόκο και σε μια πορεία ενηλικίωσης, παράλληλη με της τότε πατρίδας του.

Σε τρεις δρόμους κινείται το «Κόκκινο Νησί» και τους οδηγεί σ’ ένα εκρηκτικό σταυροδρόμι. Ο μικρός Τομά ζει στη Μαδαγασκάρη στις αρχές του ‘70: οι γονείς του και οι φίλοι τους, Γάλλοι έποικοι, δουλεύουν στη στρατιωτική βάση που πνέει τα λείψια, μια και η χώρα έχει ήδη απελευθερωθεί, παρότι η βαθιά καταπίεση δεκαετιών έχει κάνει τους γηγενείς να συνεχίζουν τη ρουτίνα τους με τον κατακτητή, χωρίς να τολμούν να ανεξαρτητοποιηθούν και στην πράξη. Ο Τομά κρυφοκοιτάζει τον κόσμο των ενηλίκων, στο σπίτι ή στις μαγευτικές τοποθεσίες του νησιού, με τους και τις φίλες του, προσπαθώντας ν’ αποκωδικοποιήσει τις δικές τους σχέσεις εξουσίας, σεξουαλικής επιρροής και προσωπικών αδιεξόδων.

Η οργιαστική παιδική φαντασία του, τού πλάθει έναν ακόμα κόσμο για να διοχετεύει τα συναισθήματα και τις σκέψεις του, αυτόν της Φαντομέτ, μιας δαιμόνιας, πικάντικης υπερηρωίδας, τις περιπέτειες της οποίας παρακολουθούμε σ’ ένα πρωτότυπο animation. Την ίδια ώρα, με άξονα μια νέα ντόπια γυναίκα που ραντίζει τα όνειρά της με μια μελαγχολική μοιρολατρεία, ξεδιπλώνεται το δράμα και η κάθαρση ενός πληθυσμού που ενηλικιώνεται κι αυτός, βίαια, παθιασμένα και ασυντόνιστα, διεκδικώντας να μάθει τι σημαίνει ελευθερία και πώς τη διαχειρίζεται κανείς.

Η εικόνα και η διάθεση που μεταφέρει ο Καμπιγιό, με τη συμβολή της θρυλικής διευθύντριας φωτογραφίας Ζαν Λαπουαρί και του ίδιου του μαγικού τόπου, είναι ο καταλύτης για κάθε πλάνο και κάθε καλά κρυμμένο ένστικτο. Καλοκαιρί, ζεστό κίτρινο φως τη μέρα και γόνιμο, υγρό φεγγαρόφωτο τη νύχτα, σκοτεινά εσωτερικά που φλογίζονται από κεριά ή «μοντέρνα» μικροσκοπικά φωτιστικά, αυτό είναι ένα σύμπαν που συστεγάζει την παρακμή και την αναγέννηση. Ένα καστ από μαγνητικούς ηθοποιούς, από τον μικρό Σαρλί Βοζέλ, στο πιο σέξι γονεϊκό ζευγάρι του Κβιμ Γκουιέρες και της Νάντια Τερέσκιεβιτς, στους πολυάριθμους φίλους που λαίμαργα ρουφούν τις τελευταίες εραγίες ενός τόπου που τούς παραδόθηκε, νομίζουν, άνευ όρων, στο μαγικά σμιλεμένο πρόσωπο της (Μις Μαδαγασκάρη, άλλωστε), Αμελί Ρακτοσαριμαλά, χτίζει ένα **ζωντανό πίνακα παιδικής κι ενηλικής, ερωτικής και πολιτικής, θύελλας.**

Ακόμα περισσότερο, μέσα από τις δικές του αναμνήσεις και τη διακριτικά διατυπωμένη πολιτική ιστορία, ο Καμπιγιό επικρίνει τον γαλλικό επεκτατισμό και τη βαθιά ριζωμένη αλαζονεία του λαού του, σχεδιάζοντας έναν κόσμο που μόνο μια Φαντομέτ μπορεί να σώσει ανώδυνα, έναν κόσμο που θυμίζει ότι **για να υπάρξει Παράδεισος, πρέπει, πρώτα, να πυρώσει μια Κόλαση.**

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

ROBIN CAMPILLO

Σεναριογράφος Μοντέζ και Σκηνοθέτης, Γάλλος δημιουργός που γεννήθηκε το 1962 στη Mohammédia, Morocco. Για τις ταινίες του έχει κερδίσει 32 βραβεία και 37 υποψηφιότητες. Βραβευμένος με Μεγάλο Βραβείο στις Κάννες και κάτοχος τεσσάρων Σεζάρ, είναι αναγνωρισμένη φιγούρα τόσο σε διεθνή φεστιβάλ όσο και στη διανομή. **Φιλμογραφία:** Enzo (στην παραγωγή), L’île rouge (2023), 120 χτύποι το λεπτό (2017), Αγόρια απ’ τα ανατολικά (2013), Επιστρέφουν στη ζωή (2004).